

РЕШЕНИЕ

№ 5509

гр. София, 30.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 14.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11390** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/:

Образувано по жалба на „OGL-F. T. L. V.“ G.– Германия /“О.-Ф. Т. Л.“, с адрес на управление– Е. 11a-d, 85445. О. с V.№D., с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., срещу Решение № Р. 3000-2234/21.10.2020г./32-307032, издадено от Директор на Териториална дирекция „Т.“ при Агенция „Митници“.С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, а именно противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят се позовава на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 с аргумент, че той не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. На следващо място, сочи, че не е отчетена спецификата на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния клиент на стоките – международна верига „LIDL“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди се, че от реализацията на стоки от вида на процесните за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, независимо от единичните доставки, реализирани на цена по-ниска от митническата им стойност. Поддържа, че цялото

количество внесени стоки е продадено на „LIDL”, което означава, че се касае за продажба на „най-голямо сборно количество“ от внесените стоки по смисъла на чл.74, § 2, ал.4 М., а от представените в хода на административното производство документи е видно, че стандартната вносна цена на стоките е била далеч по-ниска от конкретните им продажни цени след вноса, поради което вносно мито не се дължи и фискалният интерес на ЕС не е ошетен. От съда се иска да постанови решение, с което да отмени атакувания административен акт на Директор на ТД „Т.“ към Агенция „Митници“. Претендира сторените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се представлява от адвокат Г., който поддържа депозираната жалба и моли оспореният административен акт да бъде отменен, претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директор на ТД „Т.“, АМ, редовно призован не се явява не се представлява. Депозирани са молба от юрк.Ж.С. в която са изложени съображения по предмета на спора, като моли жалбата срещу обжалваното решение да бъде отхвърлена.

Административен съд-София град след като обсъди писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

На 26.02.2019г. в МБ С. с регистрирана Митническа декларация (МД) с MRN № 19BG003010001963R3, с вносител „О.-Ф. Т. Л.“ Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни домати с произход Република Т., както следва: стока № 5/6 – пресни домати, тип кръгъл червен/ код К./ с нето 57 60 кг. За вноса на домати е декларирана митническа стойност в размер на 10363,49 лв., преизчислена в €/100 кг. на 91,99 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 26.02.2019 г. стандартна вносна стойност /С./ за домати с произход от Република Т. е 74,40 €/100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност (91,99 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (74,40 €/100 кг.). На основание чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 3357,09 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня С. (74,40 €/100 кг.).

Обезпечението за процесните стоки е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството, видно от представени фотокопия на преводни нареждания на л.54 - за стока № 1 /пресни домати, тип кръгъл, червен- в размер на 3357,09 лв.

На 26.02.2019 г. с писмо с рег. № 32-59603 дружеството „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия е уведомено от митническите органи, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация от 26.02.2019 г. е необходимо да представи доказателства, че стока (пресни домати, тип кръгъл, червен) са реализирани на пазара на ЕС при условия,

потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 22.03.2019г. пълномощникът на дружеството жалбоподател [фирма] представил доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. Цялото количество от 5760 кг. по стока (пресни домати, тип кръгъл червен) е продадено за цена от 98,00 €/100 кг.

След проверка на представените документи от страна на митническите органи са приели, че за стока (пресни домати, тип кръгъл червен), представените фактури за последваща продажба сочат, че домите са продадени на цена 98 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническата декларация от 26.02.2019 г.), изчисление на 105,31 €/100 кг. В тази връзка митническите органи са приели, че не е представено доказателство за условията от освобождаване, поради което е определено, че вносите за стока депозит в размер на 3357,09 лв. следва да бъде задържан на основание чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

С оглед на това и в съответствие с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) №952/2013г. с писмо рег. № 32-3357751/л.26/ дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на Директор на ТД „Т.“, с което за стока № 5/6 (пресни домати, тип кръгъл червен) по МД с MRN 19BG003010001963R3 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, § 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение в размер на 3357,09 лв. ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. С молба вх. № 32-372011 от 23.12.2019 г. чрез пълномощника си [фирма] дружеството е възразило срещу издаване на акт за възникване на митническо задължение по тази митническа декларация с изложени аргументи, които са преценени от Директор на ТД „Т.“ като неоснователни и е последвало издаване на оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № Р. 3000-2234/32-307032 от 21.10.2019 г.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на вношеното обезпечение в размер на 3357,09 лв. и същото е задържано като плащане за вносно мито на основание чл. 75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Изложени са мотиви, че в Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вноските мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към домите. Съгласно тази система вносът им не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че практическото прилагане на чл. 181 от Регламент (ЕС) №1308/2013 г., с който се въвеждат правилата за определяне на входните цени на стоките, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална, тоест колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното. В тази връзка е посочено, че, ако вносителите декларират завишени цени, те трябва да докажат причините за това с цел да се

изключи, че тези цени са завишени, за да бъде избегнато заплащане на митата. В тази връзка са изложени аргументи, че е противно на търговската логика търговецът да реализира стоката на цена по-ниска от тази за придобиването ѝ, генерирайки отрицателен финансов резултат /загуба/.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на Решение № Р. 3000-2234/32-307032 от 21.10.2019 г. на Директор на ТД „Т.“. Към нея е представена MRN № 19BG003010001963R3, превозни документи – международни товарителници, сертификати за стоката, други документи, придружаващи стоката, фактура /e-F./, Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз, приложими към пресните плодове и зеленчуци, съгласно Регламент 543/2011, издаден от БАБХ, относно процесните стоки пресни домати в съответното количество. Представени са още извлечения от счетоводни сметки, фактури за продажба на стоки от посочения вид и количество на “LIDL”.

По делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, по която е депозирано заключение от вещото лице Л. Й.. Същото не е оспорено от страните. След анализ на наличните по делото писмени доказателства и допълнително представени доказателства на електронен носител експертът е направил заключение, че стоките са декларирани пред митническите органи на Република Т. и Република България, като договорената цена на стоките е 91,99 €/100 кг. за стоката пресни домати. Направено е заключение, че обявената цена съответства на отразената в съпътстващите стоката документи, продажната цена е заплатена, за което са представени и налични по делото платежни документи. В заключението е отразено, че цялото количество от процесните стоки е продадено, видно от представени търговски фактури, на “LIDL” Румъния при единична цена 0,98 € или 98 €/100 кг. за пресни домати. Направен е извод, че в счетоводството на дружеството жалбоподател са отразени стопанските операции по вноса и последващата реализация на стоките съгласно установения законов ред, които потвърждават стойността на договорената и реално платена цена за придобиване на стоката, с включени транспортни разходи. Направена е констатация, че при вноса за определяне на митническата стойност е спазен чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На следващо място, констатирано е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация.

Вещото лице е посочил, че стопанските операции по придобиването и реализацията на процесните стоки са регистрирани в счетоводната и данъчната отчетност на дружеството съгласно установения законов ред, което е дало основание да направи извод, че са доказани реални стопански операции.

По втория въпрос /каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната/ в заключението си вещото лице е посочил, че в случая е приложен методът „договорна стойност на внасяните стоки“, като за прилагането му са спазени изискванията на митническото законодателство. С оглед на това, че цялото количество от стоката е продадено на “LIDL” Румъния, следва да се приеме, че това

е най-голямото сборно количество, а именно при единична цена 0,98 € или 98 €/100 кг. за пресни домати.

Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – Решение № Р. 3000-2234/21.10.2020г./32-307032, издадено от Директор на Териториална дирекция „Т.“, Агенция „Митници“ е връчено на жалбоподателя на 22.10.2020 г., видно от положения подпис и дата, жалбата до съда е депозирана чрез административния орган на 05.11.2020г., с вх. №32-327497-09.11.2020 г. /л.4/.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен митнически орган. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ или от директорите на териториални дирекции. Следователно оспорваният индивидуален административен акт, с който се определят митнически задължения, е издаден от компетентен орган./л.98/

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Съгласно подадената от дружеството-жалбоподател, митническа декларация процесните стоки са с произход Република Т. и са допуснати до режим на свободно обращение с цел крайно потребление. С оглед вида на стоките – пресни зеленчуци, в случая е приложим Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, който урежда установява обща организация на пазарите на селскостопански продукти, сред които и по чл. 1, § 2, б. „и“ – пресни плодове и зеленчуци.

В случая между страните не се спори по отношение на фактите по делото. Спорният момент касае тълкуването и приложението на чл. 75, § 5, ал. 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите

на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията. Посочените текстове касаят предоставянето на обезпечение при внос на стоки. Съгласно § 2, ал. 1, която видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложена от митническите органи при приемане на митническата декларация, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията (15). За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Визираното в разпоредбата обезпечение е предоставено от дружеството жалбоподател за процесната стока, както следва: 3357,09 лв. за стока № 5/6 /пресни домати/.

За да постанови отказ от освобождаване на предоставения депозит за удовлетворяване на митническото задължение директорът на ТД „Т.“ се е позовал на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, съгласно който „предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита“. Приети са като неудовлетворяващи представените от дружество доказателства за установяване изпълнението на условията на вноса.

Разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 4 съдържа правила относно способите за доказване на условията за освобождаване, като съгласно нея освен фактурата са допустими всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Според настоящия съдебен състав тълкуването й налага извода, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките от партидата документи. В случая са представени фактура за придобиването им при вноса, транспортни документи, от които е видно местоназначението им, фактури за последващата им реализация чрез продажба на международна верига “LIDL” – България. Съгласно заключението на вещото лице, което Съдът кредитира, няма несъответствия в представените документи, като цената отразена в митническата декларация на жалбоподателя, съвпада с тази във фактурата за придобиване и е обявена в митническата администрация на Република Т..

Единственият аргумент, с който ответникът не приема представените от дружеството доказателства за условията на освобождаване, е по-ниската

цена, на която е реализирана стоката, което според него противоречи на пазарната логика. На първо място, за определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, § 5, ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В настоящия случай не са налице някои от условията, визирани в ал. 3, които изключват приложението на договорната стойност, включително свързаност между купувача и продавача, за което няма данни по делото, а и не се твърди такава от митническите органи. Съгласно приложимите норми определянето на митническата стойност не е обвързано по никакъв начин с реализирането на печалба по конкретната сделка.

Последното не е и сред условията за освобождаване на внесената гаранция. Реализирането на печалба, особено ограничено до конкретната сделка с конкретните стоки, предмет на вноса по една митническа декларация, не е поставено по никакъв начин в зависимост от извода за достоверност на декларираната от вносителя митническа стойност. Напротив, видно от обхвата на изброените документи в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 следва да бъде направена пълна и комплексна преценка относно това дали представените документи подкрепят обявената с митническата декларация митническа стойност на стоките.

В настоящия случай се установи въз основа на представените писмени доказателства и заключението на назначената СИЕ, че обявените в митническата декларация данни съответстват на останалите документи, относими към вноса на процесните стоки – пресни домати. Освен това е безспорно доказано и извършеното плащане на обявената договорна цена към турския търговец, за което е представено копие на търговска фактура D. от 23.02.2019 г., издадена от D. Т., Т., както и доказателства за извършено плащане от страна на дружеството-жалбоподател за общата сума от 18 831,36 евро по процесната фактура/л.40/.

В решението си началника на Митница“Т.“ е изложил аргументи, че целта на търговската дейност е да тя да реализира печалби, а не да генерира загуби и не приема за достоверни фактите, че жалбоподателят е закупил стока с високо качество и на висока цена за да я продава евтино. Съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че реализирането на печалба в настоящия случай следва да бъде разглеждано в един по-дълъг период предвид дългосрочните търговски отношения с неговия контрагент – международна верига „LIDL“, и периодичността на доставките, които се

извършват през цялата година. При такъв тип повтарящи се доставки е оправдано и не противоречи на търговската логика, някои от доставките да бъдат реализирани на по-ниска цена, което се компенсира с други доставки, реализирани на печалба. Това важи с още по-голяма сила, когато става въпрос за доставки на бързоразвалящи се стоки като пресните плодове и зеленчуци, при които е от особено значение бързата им реализация поради влошаването на търговския им вид и вкусови качества в рамките на часове, което налага за ограничаване на загубите понякога да бъдат продавани на по-ниска цена.

Необоснован и неправилен в този смисъл е изводът на митническия орган, че преценката за реализация на стоките с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена с процесната митническа декларация.

С оглед на всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че няма основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, и за установяване на митнически задължения, поради което отказът на директора на ТД „Т.“ да освободи внесеното обезпечение - в размер на 3357,09 лв. за стока № 5/6 /пресни домати/, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

По т.4 в жалбата настоящият състав следва да се отбележи, че чл. 74 от Регламент (ЕС) 2013/952 урежда вторични методи за определяне на митническата стойност в случаите, в които тя не може да бъде определена по реда на чл. 70, какъвто не е настоящият. Въпреки това, доколкото е направено възражение от жалбоподателя, следва да бъде отбелязано, че съгласно чл. 74, § 2, б. „в“, който въвежда метода на най-голямо сборно количество, „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите“. Съгласно анализа на вещото лице следва да се приеме, че с оглед на това, че цялото количество от стоките е продадено на „LIDL“ - България, това е най-голямото сборно количество, при единична цена 0,98 € или 98 €/100 кг. за пресни домати. С оглед на това вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 26.02.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Т., за процесната стока е 0 %. Следователно, и при определяне на митническата стойност по този метод отново не се дължи вносно мито и няма основания за задържане на внесените депозити.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материалноправни предпоставки, поради което

то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани съевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което Съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 830.00 лв., от които 50 лева внесена държавна такса, 480.00 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия, и 300 лева внесен депозит за възнаграждение на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата СИЕ. Съдът не намира за прекомерно адвокатското възнаграждение, защото същото е определено в размер, незначително надхвърлящ минималния размер съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в приложимата редакция към момента на плащане на възнаграждението.

С оглед изложеното, съдът намира оспореното решение за незаконосъобразно, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение-34-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия /OGL F. T. L. G., представлявано от Н. Г., чрез адвокат Г. Г., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап.2, Решение №Р.-2234/32-307032 от 21.10.2020г., издадено от Директор на "Териториална дирекция Т. П." при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия/OGL F. T. L. G./, представлявано от Н. Г., направените по делото разноски в размер на 830.00 лв. /осемстотин и тридесет лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: